

citerior multo major est, & in varias descripta plateas scholam ostendit, & Hospitale S. Ioanni fatis amplum pauperibus sublevandis positum. Ulterior, minor est, templo autem spectatissimo insignis, quod pulcherrimo mœnium ambitu instar castelli, & elegantissimis Præbendariorum ædibus, Episcopique palatio redimitum, præcellenti specie tribus ē saxo pyramidibus exelsum surgit, multisque retro ante sœculis Episcoporum sedes fuit. Anno enim mundi redempti sexcentesimo sexto Oswius Nordanhumbrorum Rex, paganis Merciis devictis, ad veram Christi religionem propagandam hoc in loco templum condidit, & Duinam primum Episcopum ordinavit, cuius successores eam gratiam à principibus inierunt, ut non modo primas tulerint inter omnes Merciorum Episcopos, amplissimasque possessiones in suos usus acceperint, Cankwood sive Canoc sylva maxima, uberrimisque prædiis donatis; verum etiam Archiepiscopum habuit Eadulphum, cui Adrianus P.P. pallium donarat, omnesque Merciorum & Orientalium Anglorum Episcopos subjecerat, aureis rationibus ab Offa Merciorum rege permotus in inviadam Ieamberti sive Lamberti Cantuariensis Archiepiscopi, qui suam operam Carolo Magno detulit si Angliam invaderet. Sed cum Offa, & Eadulpho evanuit hæc dignitas Archiepiscopalis. Inter Episcopos autem celeberrimus fuit Ceda ob sanctitatem Divis adscriptus, qui, ut inquit Beda, cum nondum luxus Episcoporum animos pervasisset, fecerat sibi mansionem non longe ab Ecclesia remotiore, in qua secretius cum paucis, id est, septem sive octo fratribus, quoties à labore, & ministerio verbi vacabat, orare ac legere solebat. Eo seculo Lichfield villa erat exigua, longe à frequentia urbium. Nemorosa circa regio, rivulus prope fluit. Ecclesia angusto situ erat, antiquorum mediocritatem, & abstinentiam praferens. Cum Synodo C I O L X X V , prohibetur Episcopales sedes in villis obscuris delitescere, Petrus Episcopus Licedfeldensis Cestriam suam sedem transtulit. Robertus vero de Limseio ejus successor eandem ad Conventriam removit. Paulo post Rogerus Clinton Lichfeldiam reduxit, & elegantissimum templum anno Christi C I O C X L V I I I , in B. Mariae, & S. Ceadæ honorem inchoavit, castrumque, quod jam funditus deletum non apparet, restauravit. Oppidum vero patrum memoria à Rege Edwardo VI, nomine Bellivorum & Burgensem primum fuit incorporatum. Polum Borealem L II gradib. x L II scrup. sublimem videt, & ab ultimo Occidente xxi grad. xx scrup. numerat.

Paulus ista Lichfeldensis intra ripas statim coërcita, iterumque diffusor, sed se in alveum rursum colligens cito in Trentam immegitur, qui in Ortum cursum continuat, donec Tama flumini ab Austro obviat, cum quo Trenta consociatus per loca Alabastrite fœcunda cursum in Septentriones deflectit, ut citius Doyum excipiat, & Burton Alabastrinis operibus, Ferrariorum castro, antiquo monasterio ab Ulrico Spot Comite Merciorum fundato, & * Modwenæ Hibernicæ mulieris sessu quondam insigne oppidum fere circumlambit. De quo Monasterio liber Abingdonensis, Quidam minister Ethelredi Regis dictus Ulfricus Britannia.

Circa an-
num.
779.

Hist. Rof-
fen.
S. Ceda.

Guil. Mal-
mefbur-
ensis. A.

Alaba-
strum.

Burton
upon
Trent.
* Quæ &
Mowen-
na.

1004.

Spot construxit Abbatiam de Burton, deditque ei omnem hereditatem paternam appreciatam 700 libris & ut hæc donatio rata haberetur, dedit Æthelredo Regi 300 Mancas auri pro ejus confirmatione, & unicuique Episcopo quinque Mancas, in super Alfrico Archiepiscopo Cantuarie villam Dumbletonam. Ut vel hinc intelligamus aurea tunc fuisse secula, aurumque etiam in rebus sacris valuisse. In hoc Monasterio Modwenna, cuius sanctitas hoc tructu celeberrima, sepulta, tumuloque hi inscripti fuerunt pro Epitaphio versiculi;

Ortum Modwenna dat Hibernia, Scotia finem,

Anglia dat tumulum, dat Deus astra poli.

Prima dedit vitam, sed mortem terra secunda,

Et terram terræ tertia terra dedit.

Auffert Lanfortin quam * terra Conallea profert,

* Tir-
Conell.

Fælix Burtonum virginis ossa tenet.

Iuxta hoc inter flumina Doyum, Trentam, & Blithum (qui Blithfield speciosas ædes antiquæ & claræ familias Bagottorum irrigat, & denominat) Needwood sylva spatiofa, vivariisque repleta diffunditur, in qua circumvicina nobilitas hilares venandi labores gnaviter assidueque exercet. Hæc in parte hujus agri media.

Pars Septentrionalis montibus non magnis leviter intumescit, qui hinc exorsi, ut per Italiam Apenninus, per Angliam medium perpetuum dorsum perpetuis jugis magis magisque elatum ad Scotiam usque nomine saepe mutato, agunt. Hic enim Mooreland, inde Peake, deinde Blackston Moore-edge, postea Craven, deinceps Stanmore, & demum land. in cornua scissi Cheshire vocantur. Hæc Moreland, sic dicta quod in montes & colles celsior surgat, & sit infrugifera, cujusmodi loca Moores nostra lingua vocamus, regiunctula sane adeo aspera, squalida, & frigida est, ut nives diu tueatur, & de rusticano hic viculo nomine VVotton colli VVevero sub juncto circumferatur apud vicinos hic versicolorus, quasi Deus locum illum nunquam inviseret,

VVotton under VVever,

VVhere God came never.

Oblervant hic incolæ, Zephyrum ab Occasu spirantem semper esse pluviosum, Eurum vero, & Austrum, qui pluviarum alibi pincerna, serenare, nisi ab Occasu convertat se ventus in Austrum, & hoc ad maris Hibernici vicinitatem referunt. Ex his montibus plura in hoc agro emanant flumina, præcipua vero sunt Dove, Hanse Churnet, Teyn, Blith, & qui singula capit & ad mare defert Trenta. Doyus sive Dove, cuius ripæ extrectæ sunt è solida calce, qua adusta ad sterco-randos agros utuntur, Orientalem hujus partem magna ex parte citus perstringit, & à Derbien-sibus separat argilloso alveo, sine ullo cœnoso pulvino, cursum per solum quod è calce illa (quam Limestone vocant) unde eam fertilitatem exsugit, ut vel media hyeme prata ex utraque ripalæ tissime vireant, & si ripas excedat, & pratis supernatet mense Aprili, ita quasi alter Nilus fœcundat, ut vulgo accolæ latanter dicant:

In Aprill Doves flood

Is worth a Kings good.

Hic fluvius spatio duodecim horarum ita intumescit, ut oves & armenta secum rapiat & ferat cum magno accolarum terrore, sed spatio

Z z z rufus